

Fragmenta in Matthaeum

1 Mt 21, 23 Τοῖς δολεροῖς μὴ προσιοῦσιν εἰς τὸ μαθεῖν ἄκαιρον ἀναπτύσσειν τὰ βαθύτερα.

2 Mt 21, 28–32 Ἄνθρωπός τις εἶχεν δύο υἱοὺς καὶ ὁ μὲν πρῶτός ἐστιν τὰ ἔθνη, οὓς ὁ θεὸς ὁ κοινὸς πατήρ πρῶτους ἐκάλεσεν· τὸν γὰρ διδασκτὸν καὶ φυσικὸν νόμον ταῖς διανοίαις ἐγκατασπείρας ἔδωκε κήρυκας τὰ ὀρώμενα, ἀλλ' ἡ τῆς ψυχῆς αὐτῶν εὐταξία συνεχύθη ἐπὶ ξύλα καὶ λίθους· «εἶπαν», γὰρ «τῷ ξύλῳ πατήρ μου εἶ σύ». διὸ οὐκ ἠνέσχοντο κωλυόμενοι· εἶπον γὰρ οὐκ οἶδαμεν τὸν κύριον. οὗτοι οὖν μεταμεληθέντες ὕστερον ἀπῆλθον εἰς τὸν ἀμπελῶνα. τοῦ δὲ πρώτου παραιτησαμένου προσῆλθεν ὁ πατήρ τῷ δευτέρῳ, τοῦτ' ἐστὶν τῷ Ἰσραήλ, ὅστις καλούμενος διὰ Μωυσέως εἶπεν· «πάντα ὅσα ἐλάλησεν ὁ θεὸς καὶ «ποιήσομεν καὶ ἀκουσόμεθα». οἵτινες οὔτε ἐποίησαν οὔτε ἤκουσαν οὔτε μετεμελήθησαν ὕστερον. οὓς κατέκριναν αἱ πόρνοι καὶ οἱ τελῶναι, τοῦτ' ἐστὶν τὰ ἔθνη.

3 Mt 21, 28–32 Τοῦτο βούλεται εἰπεῖν ἡ παραβολή, ὅτι οἱ μὲν τελῶναι καὶ αἱ πόρνοι μετανοήσαντες καὶ τὰ ἄρεστὰ τῷ θεῷ ποιήσαντες δικαιοῦνται Ἰωάννη πεισθέντες, εἰ καὶ κατ' ἀρχὰς ἠπεῖθον τῷ νόμῳ, μᾶλλον δὲ τῷ θεῷ. οἱ δὲ λέγοντες τηρεῖν τὸν νόμον Φαρισαῖοι ἐν μόνοις ῥήμασιν ψιλοῖς ἀπόβλητοί εἰσιν παρὰ θεῷ· «οὐ γὰρ ἐν λόγοις ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἀλλ' ἐν ἔργοις». «οὐ γὰρ ὁ ἀκροατὴς τοῦ νόμου, ἀλλ' ὁ ποιητὴς» δίκαιος, καὶ οἱ λοιποὶ παρὰ τῷ θεῷ οὗτοι ὅμοιοί εἰσιν τοῖς ὑποσχο-μένοις ἀπελθεῖν εἰς τὸν ἀμπελῶνα ἐπὶ τῷ ἐργάζεσθαι καὶ μὴ ἀπελθοῦσιν.